

ระวัง...สมุนไพรมีพิษ

นำเสนอเมื่อ : 11 เม.ย. 2552

สมุนไพรที่อยู่ใกล้ตัวเรา มีทั้งคุณและโทษ ...บางชนิดโทษร้ายแรงถึงตายได้หากไม่รู้จักระมัดระวัง
วันนี้เรามารู้จักพิษภัยของสมุนไพรเหล่านี้ดีกว่าค่ะ...

พญ.นาทรีรัตน์ สังขวิภา อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เปิดเผยว่า
ปัจจุบันมีผู้นำสมุนไพรมาใช้รักษาโรคต่างๆ มากขึ้น เช่น จากชุมเห็ดเทศ คุณ กานพลู ฯลฯ ซึ่งมีประโยชน์
แต่บางชนิดมีพิษควรระวังไม่เก็บมาใช้เป็นยา หรือเล่นเป็นของเล่น

มะกล่ำตาหนู :

มีสารอะปรินในเมล็ด มีพิษสูงมากทำให้ทางเดินอาหารอักเสบ เนื้อตายที่ตับและไตเม็ดเลือดแดงแตก
สารอะปรินนี้จะถูกทำลายด้วยความร้อน

สบู่ขาวหรือสบู่เลือด : เมล็ดเป็นยาถ่ายอย่างแรง มีสารนิโคติน และเคอระซิน
แต่มีพิษน้อยกว่าโรซินจากกะหล่ำ

มันฝรั่ง :ในหัวที่กำลังงอกมีสารโซลานิน ถ้ากินเข้าไปจะเกิดการปวดแสบปวดร้อนในลำคอ คลื่นไส้ อาเจียน ปวดศีรษะ มึนงง และท้องร่วงได้

มันสำปะหลัง :

ในหัวดิบมีสารไลนามาริน ซึ่งสลายตัวในน้ำย่อย เป็นกรดไฮโดรไซยาไนด์ ถ้ากินหัวดิบจะทำให้เกิดอาการมึนงง หนาวเย็น เล็บเขียว หายใจขัด เพราะขาดออกซิเจนถึงแก่ความตายได้ จึงควรทำให้สุกก่อน

โพธิ์ศรี : เมล็ดมีสารทอกซิน ซูริน และเคอโรดินมีพิษกินเพียง 2-3 เมล็ด จะเกิดอาการอาเจียน ท้องร่วงรุนแรงได้

ละหุ่ง : กากที่เหลือจากการบีบน้ำมันโดยไม่ใช้ความร้อนมีสารโรซิน และไรซินิน ทำให้เกิดอาการพิษคล้ายพิษของมะกัลดาหนู เช่น ระบายท้องในระบบทางเดินอาหาร ท้องร่วง ผื่นแดงจากกากเมล็ด ทำให้แพ้ หอบ หืด และช็อกได้

สลอด :

น้ำมันจากเมล็ดของสลอด มีสารโคโรดิน ทำให้ระคายเคืองต่อเยื่อทางเดินอาหาร คลื่นไส้ และอาเจียน ท้องร่วง และเป็นยาถ่ายอย่างแรง

ยี่โถ หรือยี่โถจีน :ทุกส่วนของต้นมีสารไกลโคไซด์ ทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน และหมดสติ

แสดงใจ :

เมล็ดมีสารสตริกนินซึ่งเป็นพิษอย่างแรงกระตุ้นประสาทไขสันหลังและบรูชินซึ่งกระตุ้นประสาทส่วนกลางทำให้ชักและถึงตายได้